

[Hans Hansen.]

en hel Række Opgaver, som den højtærede Udenrigsminister nu lige har gennemgaaet. Det er fastsat, at disse Hjelpeforanstaltninger skal finde Sted efter Forhandlinger mellem UNRRA og de paagældende Landes Regeringer og med deres Samtykke. Opbygningen af UNRRA's Organisationsform er sket efter samme Retningslinier som for Organisationen De Forenede Nationer, eller som vi kalder den, UNO.

Naar Danmark allerede i Juli 1945 sluttede sig UNRRA, var det ganske naturligt — og man kan vel ogsaa sige nødvendigt af Hensyn til det internationale Samarbejde —, at Danmark, saa snart det kunde ske, kom med i det internationale Hjælpe- og Genopbygningsarbejde, som skulde finde Sted over for en Række Lande og Befolkninger, som har lidt betydelig mere under Krigen, end vi har gjort.

Om de Forpligtelser, som Danmark har paataget sig som Medlem af UNRRA, har jo allerede den højtærede Udenrigsminister gjort udførlig Rede, og jeg kan tilføje, at der ogsaa udførligt er gjort Rede for disse i Bemærkningerne til Forslaget, hvorfor jeg ikke finder det rimeligt her at gentage de Forpligtelser, som vort Land dermed har paataget sig.

Derimod kan der være Grund til at minde om den betydelige Udgift, som vort Land har ved de 210 000 tyske Flygtninge, som vi stadig har her i Landet; for selv om denne betydelige Udgift ikke gaar ind under UNRRA's Virksomhed, er den dog et Led i det internationale Efterkrigstidsproblem.

Endvidere bør ogsaa nævnes — hvad ogsaa den højtærede Udenrigsminister gjorde — den Gave, som Regeringen med Partiernes Tilslutning har vedtaget at yde til UNRRA's Hjelpevirksomhed, den Gave paa 10 000 Heste og for 5 Mill. Kr. Fisk, i alt en Gave til en Værdi af 25 Mill. Kr.

Ved hele vor Stilling til disse forskellige Efterkrigstidsproblemer er det min Tro, at vort Land over for den øvrige Verden har vist vor gode Vilje til Samarbejde og til Medvirken for at lindre de Saar og Lidelser, som Krigen har bragt over saa store Dele af Jorden.

Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale det fremsatte Forslag til hurtig Behandling og Vedtagelse i det høje Ting.

Hauch: Den højtærede Udenrigsminister gjorde omhyggelig Rede for de Forudsætninger, som man gaar ind under, naar man tiltræder den Overenskomst, der her er Tale om, og som nu har faaet Tilslutning fra

i alt 47 Lande. Jeg skal derfor ganske afstaa fra nærmere at beskæftige mig dermed; det vilde kun blive Gentagelser.

Derimod finder jeg Anledning til her at nævne, at der jo ikke foreligger nogen Mulighed for at ændre i den foreliggende Tekst. Det er et Spørgsmaal om at sige ja eller om at sige nej til det foreliggende Forslag til Rigsdagsbeslutning. Jeg skal da tilsige mit Partis Tilslutning til Forslaget, men jeg ønsker ligesom den foregaaende Taler at udtale min Beundring over, at man allerede meget tidligt, ja, i Virkeligheden allerede i 1940, fra engelsk Side tog Initiativ til Tilrettelæggelse af denne Organisation, Tilrettelæggelse af det Hjelpearbejde, som man forudsaa maatte komme efter Krigen. Det er navnlig beundringsværdigt, naar man ser hen til, paa hvilket Tidspunkt dette Initiativ først udfoldede sig. Det skete paa et Tidspunkt, da England praktisk talt stod alene, et Tidspunkt, da man vel nok i England havde en sikker Forvisning om at kunne vinde Krigen, men hvor de ydre Tegn derpaa maatte siges at være ganske overordentlig svage.

Det bør ogsaa her med Paaskønnelse nævnes — den højtærede Udenrigsminister berørte det —, at det danske Gesandtskab i London i Virkeligheden var med i dette Arbejde fra Begyndelsen. Det gjaldt det forberedende Arbejde, som blev udført i London, og der er Grund til her at nævne den Indsats, som blev gjort af Gesanden og tillige af den daværende Legationsraad Gustav Rasmussen, den nuværende højtærede Udenrigsminister. Og med ikke mindre Paaskønnelse bør den Indsats nævnes, som blev gjort af vort Lands Repræsentant i Amerika i November 1941. Da UNRRA blev stiftet i Atlantic City, lod Minister Kauffmann, der var til Stede som Observatør, Danmarks Røst lyde i Forbindelse med dette Arbejde paa en baade klar og værdig Maade, og det bør vi paaskønne, for vi var faktisk derigennem med fra Begyndelsen; man fik ude i Verden derigennem den Forestilling, som ogsaa var den rigtige, at naar der var Tale om et saadant stort Arbejde, der skulde udføres umiddelbart efter den voldsomme, ulykkelige Krig, saa var Stemningen i den danske Befolkning for at være med i dette Arbejde. Og der er saa meget mere Grund til at fremhæve dette, som det skete paa et Tidspunkt, da Forholdene var saa ulykkelige, som de overhovedet kunde være for vort Land.

Der blev ogsaa nævnt af den højtærede Udenrigsminister, at UNRRA er en midlertidig Institution, og man forudsætter i